

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

3263
2610 2006

Biroul permanent al Senatului
Bp 476 17.11.2006

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 17/2000 privind asistența socială a persoanelor vârstnice*, inițiată de doamna deputat Cornelia Ardelean și de domnul deputat Bogdan Liviu Ciucă din Grupul parlamentar al PC (Bp. 476/2006).

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă are ca scop amendarea *Legii nr. 17/2000 privind asistența socială a persoanelor vârstnice*, astfel:

- *abrogarea art. 3*, deoarece forma actuală a legii este restrictivă și se aplică doar anumitor categorii de pensionari;

- *modificarea și completarea art. 30*, în sensul obligativității asistării juridice a persoanei vârstnice în toate formele de înstrăinare a bunurilor imobile ale acesteia, sub sancțiunea nulității relative a actului de înstrăinare;

- *modificarea art. 34*, în sensul ca autoritatea tutelară să poată solicita instanței judecătorești rezilierea contractului de întreținere, în cazul neexecutării obligațiilor contractuale.

II. Propuneri și observații

1. **Art. 3** din Legea nr. 17/2000 a avut în vedere categoriile de persoane vârstnice care au dreptul la serviciile sociale prevăzute în actul normativ respectiv, încadrarea în categoria persoanelor vârstnice nefiind urmată obligatoriu de măsuri de asistență socială, decât doar dacă fragilitatea indusă de vârstă sau situația de dificultate identificată prin anchetă socială evidențiază necesitatea acordării unor măsuri de asistență socială. Mai mult, Codul familiei conține prevederi clare privind obligația de întreținere ce revine membrilor de familie, iar legislația specială reglementează condițiile de eligibilitate pentru diferite prestații sociale.

2. **Art. 30** din Legea nr. 17/2000 prevede posibilitatea ca persoana vârstnică să fie asistată, la cererea acesteia sau din oficiu, în vederea încheierii unui act juridic de înstrăinare, cu titlu oneros sau gratuit, a bunurilor ce-i aparțin, în scopul întreținerii și îngrijirii sale, de un reprezentant al autorității tutelare a consiliului local în a cărui rază teritorială domiciliază persoana vârstnică respectivă. În aceste condiții, susținerea din *Expunerea de motive*, potrivit căreia, actuala formă a legii lasă asistarea la aprecierea persoanei vârstnice nu este întemeiată, existând posibilitatea, în funcție de circumstanțele concrete, de asistare din oficiu.

Referitor la propunerea de modificare a acestui articol, precizăm că inițiatorii ar fi trebuit să țină cont de următoarele aspecte:

- asistarea persoanei vârstnice, de către un consilier juridic angajat al autorității tutelare, în toate situațiile de înstrăinare prevăzute în ipoteza normei legale, presupune un volum de muncă și un necesar de personal care trebuie avute în vedere în aprecierea și punerea în balanță a avantajelor și dezavantajelor preconizate;

- stabilirea competenței teritoriale a autorității tutelare trebuie să pornească de la scopul asistenței sociale, anume acela de a veni în sprijinul persoanelor vârstnice aflate în situațiile prevăzute de lege.

Precizăm, de asemenea, că nu se poate impune asistarea persoanei vârstnice la încheierea oricărui act de înstrăinare a bunurilor sale fără a încălca dreptul persoanei la libera alegere și la confidențialitate. De altfel, fiecare persoană, inclusiv persoana vârstnică, are dreptul să decidă asupra bunurilor sale. Subliniem că, doar în cazul persoanelor vârstnice care nu au capacitate de exercițiu, legea prevede reprezentarea și asistarea acestora la încheierea actelor juridice.

3. Inițiatorii propunerii legislative trebuiau să precizeze sursele financiare necesare acordării sprijinului financiar propus, pentru a se respecta dispoziția art. 138 alin. (5) din Constituția României, care prevede că *„Nici o cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare”*.

În același sens art. 15 alin. (1) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, prevede că *„În cazurile în care se fac propuneri de elaborare a unor proiecte de acte normative a căror aplicare atrage micșorarea veniturilor sau majorarea cheltuielilor aprobate prin buget, trebuie să se prevadă și mijloacele necesare pentru acoperirea minusului de venituri sau creșterea cheltuielilor”*.

4. Referitor la **art. 34**, inițiatorii trebuiau să aibă în vedere posibilitatea pe care o au persoanele care încheie un contract oneros de înstrăinare a unui bun de a prevedea în cuprinsul acestuia pacte comisorii de gradul IV, care nu mai implică o cerere adresată instanței de judecată în vederea rezilierii.

5. Precizăm că Guvernul a inițiat proiectul *Legii privind protecția drepturilor persoanelor vârstnice*, proiect care va abroga Legea nr. 17/2000.

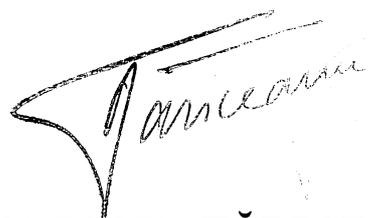
Prin acest proiect de act normativ se reglementează drepturile persoanelor vârstnice la prestații și servicii sociale, la viață sănătoasă și activă, la locuință, la un venit minim, la participare și implicare în toate aspectele vieții în comunitate și societate, precum și măsurile de protecție împotriva abuzului și neglijenței, inclusiv acțiunile întreprinse în cazul înstrăinării de bunuri.

Prin urmare, nu considerăm oportună amendarea Legii nr. 17/2000, inițiatorii putând formula amendamente la proiectul de lege anterior menționat.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Călin POPESCU - TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**
Președintele Senatului